

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 1733/2009/JF - Prasība universitātei par finansējuma atmaksāšanu

Lēmums

Lietā 1733/2009/JF - Uzsākta {0} 24/09/2009 - Lēmums par {0} 25/10/2011

Sūdzības iesniedzēja, kāda Francijas universitāte, piedalījās konsorciā, kas izstrādāja Komisijas sponsorētu projektu. Tā kā sadarbībā ar koordinātoru radās problēmas, sūdzības iesniedzēja izstājās no projekta. Komisija pieprasīja atmaksāt dažus maksājumus, ko tā bija veikusi sūdzības iesniedzējai. Sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka Komisijas prasības ir netaisnīgas, un vērsās pie ombuda.

Ombuds sāka izmeklēšanu, kuras gaitā Komisija sniedza viņam sīki izstrādātu pārskatu par summām, ko tā bija izmaksājusi sūdzību iesniedzējai. Tā paskaidroja, ka sūdzības iesniedzēja nebija iesniegusi nepieciešamos ziņojumus un rezultātus nolīgumā noteiktajā termiņā. Turklāt Komisija atsaucās uz koordinātoram izteikto priekšlikumu, ka sūdzības iesniedzēja varētu iesniegt attiecīgos dokumentus arī pēc nolīguma beigām.

Tā kā izrādījās, ka sūdzības iesniedzēja nav bijusi informēta par iepriekš minēto priekšlikumu, ombuds lūdza Komisiju apsvērt iespēju pieņemt sūdzības iesniedzējas ziņojumu par tās daļību projektā. Komisija piekrita un paziņoja, ka attiecīga pamatojuma gadījumā tā varētu arī samazināt no sūdzības iesniedzējas pieprasīto atmaksājamo summu. Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir atrisinājusi sūdzību, un slēdza šo lietu.

Sūdzības priekšvēsture

1. Šī sūdzība attiecas uz strīdu par Komisijas sponsorētu projektu " *Ekosistēmas, sabiedrības, samierināšana un piesardzības princips: Novērtēšanas metodes izstrāde, lai noteiktu labākās zvejas prakses un efektīvas publiskās politikas izmaksas sabiedrībā* " ("ECOST projekts"). ECOST projekta mērķis bija izstrādāt jaunu pieeju zivsaimniecības politikas novērtēšanai,

pamatojoties uz sabiedrības izmaksu koncepciju, lai veicinātu labāku ūdens apsaimniekošanu pasaulē. Komisija saskaņā ar Sesto pamatprogrammu sponsorēja ECOST projektu ar maksimālo ieguldījumu EUR 3100000 apmērā. Bija paredzēts, ka ECOST projekts kopumā ilgs 48 mēnešus.

2. Komisija 2005. gada 6. jūlijā parakstīja līgumu Nr. 003711 (INCO) (turpmāk tekstā — “līgums”) ar Lielbritānijas Universitāti Portsmutas Universitātē (turpmāk tekstā — “koordinatore”), kas darbojas konsorcijs vārdā, kuram bija jāizstrādā ECOST projekts.

3. 2005. gada 7. septembrī “CERTAP — Centre d’Études et de Recherche sur les Transformations de l’Action Publique” Francijas Universitātes Perpignan Via Domitia (“sūdzības iesniedzējs”) parakstīja pievienošanas līgumam, tādējādi kļūstot par ECOST “partneri Nr. 6”.

4. Komisija 2005. gada 13. septembrī veica pirmo vispārējo maksājumu ECOST projekta koordinātoram.

5. Koordinators 2005. gada oktobra beigās iemaksāja EUR 53 002.23, kas atbilst 85 % no sūdzības iesniedzēja budžeta pirmajiem 18 mēnešiem, kad tas piedalījās ECOST projektā, sūdzības iesniedzēja bankas kontā.

6. No 2005. gada 24. līdz 29. oktobrim sūdzības iesniedzējs un citi ECOST projekta partneri tikās Romā (“Romas sanāksme”).

7. Laikposmā no 2006. gada 6. līdz 11. martam sūdzības iesniedzējs piedalījās otrajā ECOST projekta sanāksmē Dakārā (“Dakaras sanāksme”).

8. Sūdzības iesniedzējs 2006. gada 19. aprīļa vēstulē informēja koordinātoru, ka pēc koordinātora negatīvajām piezīmēm par vienu no sūdzības iesniedzēja komandas locekļiem “C kungs” šis loceklis atkāpās no ECOST projekta. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja koordinātoru piezīmi par nepieņemamām un nepamatotām un nolēma nekavējoties izstāties no ECOST projekta. Tā attiecīgi informēja Komisiju.

9. Koordinators 2006. gada 10. maija vēstulē Komisijai apstiprināja sūdzības iesniedzēja izstāšanos no ECOST projekta. Turklāt tā norādīja, ka tā plāno panākt aizstāšanu sešu nedēļu laikā. Visbeidzot, tā pievienoja pielikumu, kurā ietverta atziņa par sūdzības iesniedzēja un C dalību ECOST projektā.

10. Koordinators 2006. gada 24. maijā uzrakstīja vēstuli sūdzības iesniedzējam, kurā tas cita starpā lūdza sūdzības iesniedzēju aizpildīt un nosūtīt atpakaļ vairākas finanšu veidlapas saistībā ar tā dalību ECOST projektā [1].

11. Koordinators 2007. gada 1. novembrī lūdza Komisiju grozīt Līgumu. Komisija 2007. gada 27. novembra vēstulē atbildēja, ka tā piekrīt koordinātoru iepriekš minētajam lūgumam ECOST projektā iekļaut Beļģijas Katholieke Universiteit Leuven kā „Līgumslēdzēju” no 2006. gada 1. oktobra. Tādējādi šķiet, ka tas aizstāja sūdzības iesniedzēju ECOST projektā, un tāpēc Komisija

piekrita izbeigt sūdzības iesniedzēja dalību ar atpakaļejošu spēku, sākot ar 2006. gada 1. oktobri ("Līguma pirmais grozījums"). Līguma "1. panta 2. punkts", kurā uzskaitīti darbuzņēmēji, tika attiecīgi grozīts.

12. Iepriekš minētajā 2007. gada 27. novembra vēstulē Komisija arī norādīja, ka, kā koordinators bija zināms, saskaņā ar Līgumu sūdzības iesniedzējam 45 dienu laikā no dalības izbeigšanas dienas ir jāiesniedz ziņojumi un nodevumi, kas minēti Līguma II.7. pantā, par paveikto darbu un izmaksām, kas radušās līdz līguma izbeigšanas dienai. Ja šādi dokumenti netiks saņemti noteiktajā termiņā, Komisija varēja nolemt neņemt vērā nekādus turpmākus izmaksu pieprasījumus vai neveikt nekādu turpmāku atmaksu, un attiecīgā gadījumā tā varētu pieprasīt atmaksāt jebkādu priekšfinansējumu. Tomēr Komisija piekristu iepriekš minēto ziņojumu un nodevumu iesniegšanai 45 dienas pēc tās 2007. gada 27. novembra vēstules saņemšanas, *"ja tas būtu ērtāk"*.

13. Pēc tam Komisija parakstīja jaunu līguma grozījumu, piešķirot koordinators 12 mēnešu pagarinājumu ECOST projektam līdz 2009. gada 31. decembrim ("Līguma otrais grozījums").

14. Koordinators 2009. gada 27. janvārī pa e-pastu informēja C kgu, ka Komisija ir nolēmusi daļēji atgūt no sūdzības iesniedzēja dažus izdevumus, kas tai radušies 2005. un 2006. gadā. Koordinators paskaidroja, ka Komisija neapstiprināja dažas sūdzības iesniedzēja personāla un netiešās izmaksas par kopējo summu 6 509,91 EUR apmērā. Saskaņā ar koordinators teikto Komisija uzsvēra, ka

"[sūdzības iesniedzējs] atsaucās aprīlī, un ir deklarēta [C] darbība 4 m/m. Nodevums nav izstrādāts, un vienīgais [sūdzības iesniedzēja] darbības "produkts", šķiet, ir pašreizējās zivsaimniecības pārvaldības politikas sākotnējā analīze: šajā sakarā tīmekļa vietnē ir pieejami tikai viens slaidis, kas tika prezentēts sanāksmei Dakārā. Tā kā [šīs] jau ir apstiprinātas pirmajā gadā 3 m/m ar nožēlojamu rezultātu, nav iespējams pieņemt visas deklarētās izmaksas..."

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija lūdza koordinators "dzēst 50 % no personāla izmaksām".

15. 2009. gada 10. februāra vēstulē C atbildēja uz koordinators e-pastu, norādot, ka viņš pilnībā nepiekrīt Komisijas vērtējumam. Vispirms viņš norāda, ka ECOST projekta sākums ir aizkavējies. Pēc tam viņš uzsvēra, ka saskaņā ar ECOST projekta tehnisko pielikumu (turpmāk tekstā — "TA") sūdzības iesniedzējs un jo īpaši pats C ir atbildīgs par dokumentu sagatavošanu, saukti par "WP 10 un WP 11". Ņemot vērā to, ka oficiālais projekta sākums notika Romas sanāksmes laikā, "pirmo nodevumu" iesniegšanas termiņš bija tikai i) 11 mēnešus vēlāk, t. i., 2006. gada septembrī vienai nodevumu grupai; un ii) pēc 12 mēnešiem, tas ir, 2006. gada oktobrī, citai nodevumu grupai. Tā kā gan C kungs, gan sūdzības iesniedzējs 2006. gada aprīlī bija atkāpies no amata, viņiem nebija juridiska pienākuma piegādāt nodevumus.

16. Pēc tam C. uzsvēra, ka, neraugoties uz iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs laikposmā no 2005. gada oktobra līdz 2006. gada aprīlim iesniedza vairākus zinātniskus un administratīvus dokumentus. Pēc koordinators pieprasījuma tā arī veltīja trīs mēnešus apakšuzņēmēju

pieņemšanai darbā un četrus mēnešus viņu darba uzdevumu izstrādei. Šajā sakarā C uzsvēra, ka sūdzības iesniedzējam ir bijušas grūtības sazināties ar koordinatoru, kā rezultātā tika iesniegtas trīs dažādas iepriekš minēto pilnvaru versijas un, visbeidzot, C un sūdzības iesniedzēja atkāpšanās no amata. Tomēr sūdzības iesniedzējs sagatavoja gada pārskatu par 2005. gadu, darbības pārskatu par laikposmu no 2005. gada oktobra līdz 2006. gada aprīlim un ikmēneša ziņojumu par 2006. gada janvāri. Tās visas tika nosūtītas koordinatoram. Tā arī sagatavoja prezentāciju par *“WP10 un WP11”*, ziņojumu Romas sanāksmei, prezentāciju par *W10 progresu* un iekšējo dokumentu Dakāras sanāksmei. C. arī iesniedza sūdzības iesniedzējam pirmo piezīmi par pantu *“Tiesību akti un zivsaimniecības politika jūras ekosistēmu neaizsargātības novēršanai”*, kura izstrādi ierosināja viens no ECOST partneriem Dakāras sanāksmē. Pēc koordinatora ierosinājuma iepriekš minētajā sanāksmē viņš arī reģistrēja sevi un citus sūdzības iesniedzēja komandas locekļus, lai 2006. gada 10. un 11. jūlijā rīkotu Starptautiskā Zivsaimniecības ekonomikas un tirdzniecības institūta (IFET) organizētu konferenci, un viņš bija ierosinājis dokumentu *“Pašreizējā zivsaimniecības politika un WSSD rīcības plāns”*, kas bija jālasa konferences laikā, bet kuru vēlāk noraidīja IFET zinātniskā komiteja. Līdz ar to C. bija uzaicināts uz darbsemināru Vācijā saistībā ar citu projektu *“INCOFISH”*. Tomēr šis apmeklējums tika atcelts sūdzības iesniedzēja atkāpšanās dēļ. Visbeidzot, C kungs apmainījās ar lielu skaitu korespondences par visu iepriekš minēto, ko varēja nosūtīt Komisijai.

17. Ņemot vērā iepriekš minēto, C kgs nepiekrita tam, ka viņa dalība projektā ir *“nožēla”* vai ka sūdzības iesniedzējam būtu jāatmaksā Komisijas pieprasītās summas. Tādēļ viņš aicina koordinatoru lūgt Komisiju pārskatīt tās nostāju.

18. Komisija 2009. gada 12. martā atbildēja uz iepriekš minēto C kunga sūdzību, nosūtot vēstuli koordinatoram. Tajā Komisija paskaidroja, ka tā ir pieņēmusi visas sūdzības iesniedzēja pieprasītās izmaksas par pirmo pārskata periodu gandrīz EUR 14200 apmērā. Šajā summā bija iekļauti trīs C cilvēkmēneši par personāla izmaksām 8 274 EUR apmērā. Ziņojums par otro pārskata periodu liecināja, ka *“šajā pārskata periodā [sūdzības iesniedzējs] neveica nekādu darbu, un dalībnieks 2006. gada aprīlī atsaucās, to aizstājot ar PMI”*. Neraugoties uz iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka izmaksas ir aptuveni EUR 12000, tostarp gandrīz EUR 10850, kas atbilst C kunga personāla izmaksām četros cilvēkmēnešos. Komisija tikai daļēji pieņēma sūdzības iesniedzēja pieprasījumu par summu EUR 5425 apmērā. Turklāt ar 2006. gada 11. septembra vēstuli sūdzības iesniedzējs pats apstiprināja, ka attiecībā uz otro pārskata periodu tas ir piedalījies ECOST projektā tikai no 2006. gada 1. janvāra līdz 13. aprīlim un ka C kungs ir atkāpies no amata 2006. gada 12. aprīlī. Kā apliecina pats C, sūdzības iesniedzējs šajā laikposmā neiesniedza nekādus nodevumus. Sūdzības iesniedzēja vienīgās darbības, ko veica tikai C kungs, bija i) darba uzdevumu izstrāde un trīs apakšuzņēmēju pieņemšana darbā; II) gatavojot paralēlu darbsemināru par sabiedrisko kārtību Romā un iepazīstināšanu Dakāras sanāksmē, kā arī divus iekšējos dokumentus; III) kopsavilkuma sagatavošanu, ko 2006. gada martā nosūtīja IFET konferencei, kuru vēlāk noraidīja šīs pēdējās Zinātniskā komiteja; IV) gatavošanos INCOFISH sanāksmei 2006. gada janvārī; un v) e-pasta vēstuli apmaiņu.

19. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Komisija uzskatīja, ka *“aptuveni EUR 20.000”*, tostarp *“aptuveni EUR 16.000”* no C kunga personāla izmaksām, atbilst sūdzības iesniedzēja iepriekš

minētajai darbībai un ka tās lēmums pieņemt piecus cilvēkmēnešus no C personāla izmaksām viņam bija ļoti pozitīvs. Tādējādi Komisija noraidīja C. apelācijas sūdzību un, ņemot vērā to, ka 2005. gada novembrī sūdzības iesniedzējs bija saņēmis priekšfinansējumu *EUR 53.000 apmērā*, tā lūdza koordinatoram atgūt “*aptuveni EUR 33.000*” no sūdzības iesniedzēja. Koordinators Komisijas 2009. gada 12. marta vēstuli nosūtīja C.

20. C kungs 2009. gada 2. aprīlī atbildēja koordinatoram, ka gan viņš, gan sūdzības iesniedzējs iebilst pret Komisijas lēmumu. C. atkal uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējam pirmie nodevumi bija jāiesniedz tikai 2006. gada septembrī, un uzsvēra, ka gan sūdzības iesniedzējs, gan pats strādāja pie projekta tikai no 2005. gada oktobra līdz 2006. gada aprīlim. C piebilda, ka sūdzības iesniedzējs tomēr ir bijis iesaistīts konkrētos sagatavošanas darbos, proti, datu vākšanā, bibliogrāfiskās analīzes sagatavošanā un zinātnisko un institucionālo saišu tīkla izveidē. Tas viss bija laikietilpīgs un nebija redzams nevienā no ECOST projekta oficiālajiem dokumentiem. Viņš secināja, ka gadījumā, ja Komisija saglabās savu nostāju, viņam būs pienākums iesniegt sūdzību Eiropas Ombudam.

21. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 6. jūlijā vērsās pie ombuda.

Par izmeklēšanas priekšmetu

22. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas prasība par atmaksāšanu ir netaisnīga.

23. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu jāatskaita EUR 6 509.91 no tā atmaksas pieprasījuma.

Izmeklēšana

24. Ombuds 2009. gada 24. septembrī pārsūtīja sūdzību Eiropas Komisijas priekšsēdētājam.

25. Ombuds 2010. gada 18. janvārī saņēma Komisijas atzinumu angļu valodā un 2010. gada 28. janvārī — tā tulkojumu franču valodā, ko viņš nosūtīja sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus.

26. Sūdzības iesniedzējs 2010. gada 25. martā un 19. un 25. maijā nosūtīja savus apsvērumus.

27. Ombuds 2010. gada 5. novembrī lūdza Komisiju atbildēt uz vairākiem jautājumiem.

28. Komisija atbildēja 2011. gada 21. martā. Ombuds pārsūtīja Komisijas atbildi sūdzības iesniedzējam apsvērumu sniegšanai. No sūdzības iesniedzēja piezīmes netika saņemtas.

Ombuda analīze un secinājumi

A. Negodīga rakstura apgalvojums un ar to saistītais atskaitīšanas prasījums

Ombudam iesniegtie argumenti

29. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas prasība par atmaksāšanu ir netaisnīga.
30. Pamatojot šo apgalvojumu, sūdzības iesniedzējs sākotnēji apgalvoja, ka: (a) laikā, kad tas izstājās no ECOST projekta, tam nebija līgumsaistības, kā arī nebija saņemti nekādi koordinatora pieprasījumi iesniegt provizorisku zinātnisko ziņojumu; un b) gandrīz septiņu mēnešu laikā pēc dalības ECOST projektā veiktais darbs attaisnoja Komisijas segtos izdevumus.
31. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu jāatskaita EUR 6 509.91 no tā atmaksas pieprasījuma.
32. Attiecībā uz iepriekš minēto a) argumentu Komisija savā atzinumā norādīja, ka ECOST projekts sākās 2005. gada 1. janvārī, kā to pieprasīja koordinators. Kā apliecināts Komisijas 2007. gada 27. novembra vēstulē par pirmo līguma grozījumu, kuru Komisija pievienoja savam atzinumam, sūdzības iesniedzēja oficiālā izstāšanās no ECOST projekta bija spēkā no 2006. gada 1. oktobra. Līdz ar to “*no līgumiskā viedokļa*” sūdzības iesniedzējs no 2005. gada 1. janvāra līdz 2006. gada septembra beigām bija daļa no ECOST projekta.
33. Komisija neiesniedza līguma kopiju kopā ar savu atzinumu. Tomēr tā savā atzinumā norādīja, ka saskaņā ar Līguma II.15.7. pantu līgumslēdzējam ir pienākums iesniegt ziņojumus un nodevumus 45 dienu laikā pēc Līguma izbeigšanas. Neatkarīgi no Darbuizpildes dalības izbeigšanas II.15. panta noteikumus (cita starpā) turpina piemērot pēc izbeigšanas.
34. Turklāt Komisija uzskata, ka Līguma II.7. pantā bija paredzēts, ka sūdzības iesniedzējam kopā ar ziņojumiem un nodevumiem jāiesniedz visi nepieciešamie dokumenti par paveikto darbu un izmaksām, kas radušās līdz līguma izbeigšanas dienai. Tā kā šādi dokumenti netika saņemti, Komisija varēja nolemt neņemt vērā nekādus turpmākus izmaksu pieprasījumus un attiecīgā gadījumā varētu pieprasīt jebkāda priekšfinansējuma atmaksu.
35. Komisija uzsvēra, ka sūdzības iesniedzējam bija jāpilda iepriekš minētās līgumsaistības. Šajā sakarā tā atsaucās arī uz koordinatora 2006. gada 24. maija vēstuli sūdzības iesniedzējam, kurā tā lūdza sūdzības iesniedzēju iesniegt finanšu pārskatus par 2005. un 2006. gadu.
36. Attiecībā uz b) argumentu, kas minēts iepriekš, Komisija savā atzinumā norādīja, ka tā akceptē visas izmaksas, ko sūdzības iesniedzējs pieprasījis par pirmo pārskata periodu, t. i., no 2005. gada janvāra līdz 2005. gada decembrim, EUR 14 199.04 apmērā. Šī summa ietvēra C

kga personāla izmaksas 8 274,33 EUR apmērā.

37. Otrajā pārskata periodā, kas ilga no 2006. gada janvāra līdz 2006. gada decembrim, sūdzības iesniedzējs pieprasīja EUR 15 130.76, un Komisija piekrita segt EUR 8 620.85. Sūdzības iesniedzējs *de facto* izstājās no ECOST projekta šā pārskata perioda vidū un nesniedza būtisku ieguldījumu projekta īstenošanā. Turklāt Komisija no sūdzības iesniedzēja nesaņēma nekādus nodevumus. Koordinatora otrais vadības darbības pārskats apstiprināja, ka “[sūdzības iesniedzējs] *šajā pārskata periodā nav veicis darbu, un dalībnieks 2006. gada aprīlī atsauca, to aizstājot ar PMI* [2]. Šā iemesla dēļ Komisija pieņēma tikai daļu no C pieprasītajām personāla izmaksām.

38. Pēc tam Komisija paskaidroja koordinatoram 2009. gada 12. marta vēstulē sniegtos aprēķinus. Tā precizēja, ka attiecībā uz otro pārskata periodu sūdzības iesniedzēja norādīto četrus cilvēkmēnešus vietā Komisija apstiprināja tikai divus cilvēkmēnešus no C kga personāla izmaksām. Lai gan sūdzības iesniedzējs apstiprināja, ka nav iesniedzis nekādus nodevumus, Komisija, pamatojoties uz otro pārvaldības darbības pārskatu, uzskatīja, ka C kungs patiešām ir strādājis pie ECOST projekta. Lai aprēķinātu C. personāla izmaksas par attiecīgo laikposmu, Komisija ņēma vērā šādas C. veiktās darbības: (I) darba uzdevumu izstrāde un trīs apakšuzņēmēju pieņemšana darbā; II) gatavojot semināru par sabiedrisko kārtību, kas notika Romā no 2005. gada 25. līdz 28. oktobrim; III) Dakāras 2006. gada 6.–10. marta sanāksmes semināra sagatavošana; IV) kopsavilkuma sagatavošanu IFET konferencei, lai gan vēlāk to noraidīja tās Zinātniskā komiteja; V) gatavošanos INCOFISH sanāksmei 2006. gada janvārī; un vi) ikdienas darbu, tostarp e-pastu apmaiņu.

39. Visbeidzot, Komisija iesniedza četras tabulas, kurās paskaidrots, ka: (I) sūdzības iesniedzējs pieprasīja atlīdzināt C. personāla izmaksas par diviem pārskata periodiem EUR 22 949.02 apmērā; II) Komisija piekrita segt EUR 16 439.10 no C kga personāla izmaksām par diviem pārskata periodiem, kas atbilst summai “*aptuveni EUR 16.000 no [C] kga personāla izmaksām*”, kas minēta tās 2009. gada 12. marta vēstulē; (III) sūdzības iesniedzējs paziņoja par kopējo summu EUR 29 329.80 apmērā par tā dalību ECOST projektā un iv) Komisija piekrita segt EUR 21 734.89 no šīs summas, kas, pēc Komisijas domām, atbilst summai, kura atbilst sūdzības iesniedzēja kopējām darbībām. Ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzējs saņēma priekšfinansējumu 53 002,23 EUR apmērā, Komisija plānoja koordinatoram atmaksāt kopumā 31 267,34 EUR.

40. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos uzsvēra, ka tas sāka darbu pie ECOST projekta tikai pēc tam, kad tas pievienojās līgumam starp koordinatoru un Komisiju, t. i., 2005. gada septembrī. Līdz ar to tas nevarēja būt daļa no projekta “*no 2005. gada 1. janvāra*”. Līdz ar to tā 2006. gada aprīlī izstājās no projekta un nekavējoties par to informēja koordinatoru un Komisiju. Līdz ar to tas palika ECOST projektā tikai “*2006. gada 30. septembrī*”.

41. Sūdzības iesniedzējs arī uzsvēra, ka, atkāpjoties no amata, koordinators neminēja nekādu pienākumu 45 dienu laikā pēc tam, kad tas pārtrauca dalību ECOST projektā, iesniegt ziņojumus vai nodevumus. Turklāt sūdzības iesniedzējs netika informēts par Komisijas 2007. gada 27. novembra vēstuli, kurā Komisija piekrita, ka tā iesniedz iepriekš minētos ziņojumus un

nodevumus 45 dienu laikā pēc minētās vēstules saņemšanas. Sūdzības iesniedzējs par šo vēstuli uzzināja tikai ombuda izmeklēšanas laikā pēc tam, kad ombuds nosūtīja Komisijas atzinumu sūdzības iesniedzējam apsvērumu sniegšanai.

42. Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs ierosināja sniegt Komisijai pārskatu par savu dalību ECOST projektā, mēģinot atrisināt šo jautājumu.

43. Atbildot uz Ombuda turpmākajiem jautājumiem [3], Komisija atkal pauda viedokli, ka tās prasība par atmaksāšanu ir pilnībā pamatota. Neraugoties uz šo faktu, tā arī norādīja, ka tā ir gatava pieņemt pārskatu par sūdzības iesniedzēja dalību ECOST projektā. Pēc tam tā atkārtoti pārbaudīs sūdzības iesniedzēja ieguldījumu ECOST projektā. Ja pēc šīs papildu pārskatīšanas sūdzības iesniedzēja pieprasītās izmaksas izrādījās pamatotas un paveiktais darbs izrādījās lietderīgs un saistīts ar Līgumu, Komisija bija gatava apsvērt no sūdzības iesniedzēja pieprasītās kompensācijas summas samazināšanu.

Ombuda novērtējums

Ievadpiezīmes

44. Pirmkārt, ombuds norāda, ka būtiska šīs sūdzības dokumentu daļa ir saistīta ar sūdzības iesniedzēja un koordinatora atšķirīgajiem viedokļiem par pieeju, kas abiem bija jāizmanto, izstrādājot ECOST projektu.

45. Ombuds atgādina, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pants viņam dod tiesības atklāt administratīvas kļūmes Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbībā. Ombudam nevar iesniegt sūdzību nevienai citai iestādei vai personai. Līdz ar to ombuds šajā lēmumā galveno uzmanību pievēršīs jautājumiem, kas ir cieši saistīti ar Komisijas darbībām, un tādējādi atturēsies izmeklēt koordinatora, sūdzības iesniedzēja un C kunga darbības.

46. Otrkārt, ombuds pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz viņa skaidri izteikto lūgumu Komisijai iesniegt līguma pilnas versijas kopiju, viņam netika iesniegts viens [4]. Šā iemesla dēļ ombudam būs jāpamatojas uz Komisijas, koordinatora un sūdzības iesniedzēja atsaucēm uz Līgumu izmeklēšanas laikā savāktajos dokumentos.

Attiecībā uz izdevumiem, kas sūdzības iesniedzējam radušies saistībā ar ECOST projektu

47. Sākumā ombuds saprot, ka Līgumā bija paredzēti divi pārskata periodi saistībā ar sūdzības iesniedzēja dalību ECOST projektā.

48. Šajā sakarā ombuds norāda, ka Komisija samaksāja C. personāla izmaksu kopsummu par pirmo līguma pārskata periodu un pusi no summas, ko koordinators bija norādījis kā C kga

personāla izmaksas līguma otrajam pārskata periodam. Komisija uzskata, ka, neraugoties uz to, ka sūdzības iesniedzējs šajā otrajā laikposmā neiesniedza nekādus nodevumus, tā joprojām ir atzinusi, ka C. bija veicis vairākus uzdevumus saistībā ar ECOST projektu šajā otrajā laikposmā un līdz ar to viņam bija tiesības saņemt samaksu par faktiski paveikto darbu, kas atbilst pusei no pieprasītajām summām.

49. Ombuds norāda, ka C, šķiet, piekrīt Komisijas viedoklim, ka viņš nav iesniedzis nodevumus otrajā laikposmā. Patiešām, savā 2009. gada 10. februāra vēstulē koordinatoram sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka pirmie nodevumi bija jāiesniedz tikai 2006. gada septembrī.

50. No tā izriet, ka galu galā C kungs un līdz ar to sūdzības iesniedzējs apstiprina, ka sūdzības iesniedzēja atkāpšanās dienā, proti, 2006. gada 19. aprīlī, sūdzības iesniedzējs vēl nebija iesniedzis un/vai iesniedzis Komisijai nekādus nodevumus.

51. Līdz ar to Komisijai ir taisnība, ka tā vēlas maksāt sūdzības iesniedzējam tikai par faktiski paveikto darbu. Šajā sakarā ombuds uzsver, ka viņš ir apmierināts ar to, ka Komisija savā atzinumā ir pievērsusi pienācīgu uzmanību pareizas finanšu pārvaldības prasībām un iesniegusi aprēķinus par maksājumiem sūdzības iesniedzējam, kuri ir precīzāki nekā tie, kas iepriekš sniegti koordinatoram 2009. gada 12. marta vēstulē.

52. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata, ka attiecībā uz šo sūdzības aspektu Komisija nav pieļāvusi administratīvas kļūmes.

Par sūdzības iesniedzēja līgumsaistībām

53. Koordinators bija pirmā puse, kas parakstīja līgumu 2005. gada 29. jūnijā. Komisija to parakstīja 2005. gada 6. jūlijā. Tas nozīmēja, ka līgums starp koordinatoru un Komisiju stājās spēkā 2005. gada 6. jūlijā. Līgumā bija iekļauts skaidrs noteikums, saskaņā ar kuru ECOST projekts tika uzsākts tā paša gada 1. janvārī [5] .

54. Tomēr, pat ja sūdzības iesniedzējs strādāja pie projekta, kas sākās 2005. gada 1. janvārī, tas varēja sākt uzņemties saistības attiecībā uz šo projektu tikai pēc tam, kad koordinators un sūdzības iesniedzējs parakstīja tā pievienošanos ECOST projektam, t. i., 2005. gada 7. septembrī, un Komisija akceptēja šo pievienošanos [6] .

55. Tā kā sūdzības iesniedzējs pievienojās esošam līgumam, tā saistības bija tās, par kurām bija panākta vienošanās līgumā starp koordinatoru un Komisiju. Kā norādīts dokumentā ar nosaukumu “A veidlapa — pievienošanās līgumam”, ko sūdzības iesniedzējs iesniedzis kopā ar saviem apsvērumiem, sūdzības iesniedzējs “*saskaņā ar [K] noteikumiem pieņem visas līgumslēdzēja tiesības un pienākumus*”.

56. Komisija uzskata, ka viens no šiem pienākumiem bija iesniegt ziņojumus un nodevumus 45 dienu laikā pēc Līguma izbeigšanas. Sūdzības iesniedzējs neapstrīdēja šāda pienākuma esamību. Tomēr tas apgalvoja, ka tas nav zināms, jo koordinators nav minējis nevienu šādu

pienākumu, kad sūdzības iesniedzējs 2006. gada aprīlī izstājās no ECOST projekta. Lai gan ombuds nevarēja ieņemt nostāju šajā jautājumā, pamatojoties uz viņa rīcībā esošajiem pierādījumiem, viņš tomēr uzskata, ka ir maz ticams, ka, pievienojoties līgumam, sūdzības iesniedzējs nav pienācīgi iepazinies ar visu tā saturu. Tādējādi sūdzības iesniedzējam patiešām bija jāiesniedz attiecīgie ziņojumi 45 dienu laikā pēc līgumattiecību izbeigšanas saistībā ar ECOST projektu.

57. Tāpēc bija svarīgi noteikt precīzu datumu, kad sūdzības iesniedzējs vairs nebija iesaistīts ECOST projektā, jo šajā jautājumā bija atšķirīgi viedokļi. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka 2006. gada aprīlī tas izstājās no ECOST projekta. Komisija uzskatīja, ka līdz 2006. gada oktobrim sūdzības iesniedzējs bija pilnībā iesaistīts šajā projektā. Tā uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja atsaukums “*no līgumiskā viedokļa*” stājās spēkā tikai 2006. gada 1. oktobrī.

58. Ombuds nesaprot iepriekš izklāstīto Komisijas viedokli. Netiek apstrīdēts, ka 2006. gada aprīlī sūdzības iesniedzējs informēja gan koordinatoru, gan Komisiju par lēmumu nekavējoties izstāties no ECOST projekta. Nākamajā mēnesī koordinators apstiprināja šo faktu Komisijai. No tā izriet, ka vēlākais līdz 2006. gada maijam Komisija pienācīgi zināja, ka sūdzības iesniedzējs vairs nav strādājis pie ECOST projekta.

59. Ja sūdzības iesniedzējs pēc tam, kad bija attiecīgi informējis koordinatoru un Komisiju, 2006. gada aprīlī vienpusēji izstājās no ECOST projekta, tam nevajadzēja būt līgumsaistībām attiecībā uz ECOST projektu piecus mēnešus pēc minētā datuma, ja vien līgumā nav noteikts citādi [7].

60. Tā kā ombuds nebija informēts par precīzu Līguma saturu, tas šajā sakarā uzdeva Komisijai konkrētu jautājumu [8]. Gan Komisijas sniegtā ombuda jautājuma [9] interpretācija, gan Komisijas atbilde [10] nepalīdzēja ombudam precizēt šo jautājumu. Komisija nevienā brīdī nepaskaidroja, uz kāda pamata tā uzskatīja, ka, neraugoties uz izstāšanos no ECOST projekta 2006. gada aprīlī, sūdzības iesniedzējs joprojām bija daļa no minētā projekta “*no līgumiskā viedokļa*” līdz 2006. gada oktobrim.

61. Pat ja no pirmā acu uzmetiena šķiet, ka, lai pieņemtu sūdzības iesniedzēja izstāšanos no ECOST projekta, Komisijai vispirms būtu jāapstiprina aizstāšana [11], nekas lietas materiālos neliecina, ka koordinators vai Komisija jebkādā veidā iebilstu pret šādu atsaukšanu pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs par to bija informējis.

62. Saskaņā ar Komisijas pārskatu par attiecīgo Līguma noteikumu un ja būtu jāpieņem, ka sūdzības iesniedzēja izbeigšana patiešām notika 2006. gada maijā, sūdzības iesniedzējam būtu jāiesniedz vairāki ziņojumi un nodevumi 45 dienu laikā pēc šīs izbeigšanas, proti, līdz 2006. gada jūnija beigām. No otras puses, ja pieņemtu, ka sūdzības iesniedzējs ir pametis ECOST projektu tikai 2006. gada 1. oktobrī, tam šie ziņojumi un nodevumi būtu jāiesniedz līdz 2006. gada 15. novembrim. Šķiet, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis nevienu no iepriekš minētajiem termiņiem.

63. Tomēr ombuds šajā sakarā uzsver, ka saskaņā ar viņa rīcībā esošajiem pierādījumiem tikai

2007. gada 27. novembrī, t. i., pusotru gadu pēc sūdzības iesniedzēja faktiskās *atsaukšanas* un gandrīz 14 mēnešus pēc tā “*līgumiski nozīmīgās*” izbeigšanas, Komisija, izdarot pirmos grozījumus līgumā, oficiāli konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs izbeidza savu dalību ECOST projektā 2006. gada 1. oktobrī. Šajā pašā 2007. gada 27. novembra vēstulē Komisija norādīja, ka koordinators zināja, ka saskaņā ar Līguma noteikumiem sūdzības iesniedzējam ir jāiesniedz ziņojumi un nodevumi 45 dienu laikā pēc tā dalības izbeigšanas, t. i., no 2006. gada 1. oktobra [12]. No tā izriet, ka tajā laikā, proti, 2007. gada novembra beigās, sūdzības iesniedzējam nebija iespējams ievērot iepriekš minēto termiņu.

64. Šķiet, ka Komisija zināja, ka sūdzības iesniedzējam nav iespējams izpildīt iepriekš minēto nosacījumu. Iepriekš minētajā vēstulē Komisija norādīja, ka tā pieņems arī ziņojumu iesniegšanu un nodevumus 45 dienas pēc “*šīs vēstules saņemšanas dienas, ja tas ir ērtāk*”. Tāpēc šķiet, ka Komisija sagaida, ka koordinators pieņems šo jautājumu un dos sūdzības iesniedzējam iespēju iesniegt trūkstošos ziņojumus un nodevumus līdz 2008. gada janvāra vidum.

65. Tā kā sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos i) apgalvoja, ka koordinators to neinformēja par Komisijas 2007. gada 27. novembra vēstuli un ka viņš to pirmo reizi redzēja saistībā ar ombuda izmeklēšanu, un ii) ierosināja sagatavot pārskatu par savu dalību ECOST projektā, mēģinot izbeigt šo jautājumu [13], ombuds jautāja Komisijai, vai tas apsvērs iespēju pieņemt iepriekš minēto sūdzības iesniedzēja priekšlikumu un, ja atbilde būs pozitīva, atrisinās sūdzību, atsakoties atgūt summu EUR 6 509.91 apmērā no sūdzības iesniedzējam iesniegtā atmaksas pieprasījuma.

66. Ombuds pateicas Komisijai par piekrišanu saņemt sūdzības iesniedzēja pārskatu par tā dalību ECOST projektā un, ja tas ir pamatoti, samazināt no tā pieprasītās summas. Apstiprinoši atbildot uz ombuda jautājumu šajā sakarā, Komisija ir atrisinājusi sūdzību. Tāpēc ombuds slēdz šo lietu.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Komisija ir atrisinājusi sūdzību.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbūrā, 2011. gada 25. oktobrī

[1] Oriģinālajā franču valodas versijā: “[C] *reizniant les aspects financiers, je vous saurais gré de*

bien vouloir usedr les formulaires expédiés au mois de Janvier dernier par [X] avec toutes les explications pour les compléter. Plusieurs rappels ont depuis lors régulièrement été faits pour leur envoi à l'université de Portsmouth. Il faut fournir un jeu pour l' année 2005 et un autre jeu pour 2006. Si besoin est, je peux demander à [X] de vous les expédier a nouveau.

[2] Komisija šim ziņojumam pievienoja savu atzinumu, un ombuds to nosūtīja sūdzības iesniedzējam apsvērumu sniegšanai.

[3] Ombuds 2010. gada 5. novembrī uzdeva Komisijai šādus jautājumus: “ 1) Vai, ņemot vērā sūdzības iesniedzēja 2006. gada 19. aprīļa vēstuli Komisijai, vai Komisija savā atzinumā varētu paskaidrot, ka “no līgumiskā viedokļa [sūdzības iesniedzējs] bija daļa no ECOST projekta no 2005. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 30. septembrim”? Būtu lietderīgi, ja Komisija, atbildot uz iepriekš minēto, varētu iesniegt ombudam [Līguma] pilnu versiju un it īpaši paskaidrot, kā tā interpretē minētā līguma 4. pantu. (2) Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tas ir uzzinājis par Komisijas 2007. gada 27. novembra vēstuli [koordinatoram] tikai saistībā ar ombuda izmeklēšanu. Vai Komisija apsvērtu iespēju pieņemt sūdzības iesniedzēja apsvērumos izteikto priekšlikumu iesniegt pārskatu par tās dalību ECOST projektā? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai Komisija, saņemot iepriekš minēto pārskatu, būtu gatava atrisināt sūdzību, atsakoties atgūt 6 509,91 EUR no sūdzības iesniedzējam adresētā atmaksas pieprasījuma?”

[4] Atbildē uz ombuda lūgumu sniegt papildu informāciju Komisija norādīja, ka “[V] viņš ir pievienojis līguma Nr. 003711 ECOST pilno versiju (2. pielikums) pēc pieprasījuma”. Tomēr Komisijas iesniegtajā versijā joprojām nav iekļauti “ noteikumi, kas izklāstīti II.7., II.9., II.10., II.11., II.29., II.30., II.31. pantā un II pielikuma C daļā , ko turpina piemērot pēc galīgās īstenošanas dienas, kā arī visi III pielikuma noteikumi, kuros konkrēti noteikts, ka tos turpina piemērot pēc galīgās īstenošanas dienas ”, kā minēts Līguma 4. panta 2. punktā. Līguma 14. panta “Pielikumi, kas ir šā līguma neatņemama sastāvdaļa” 1. punktā ir noteikts, ka “šādi pielikumi ir [...] līguma neatņemama sastāvdaļa : I pielikums — Darbu apraksts, II pielikums — Vispārīgi nosacījumi, III pielikums — Īpaši noteikumi attiecībā uz konkrētu mērķprojektu, IV pielikums — A veidlapa — darbuzņēmēju piekrišana pievienoties līgumam, V pielikums — B veidlapa — jaunu juridisko personu pievienošanās līgumam...” “Komisijas iesniegtajā līguma versijā nebija pielikumu.

[5] Līguma 4. pantā “Līguma stāšanās spēkā un projekta ilgums” ir noteikts: “ 1. Šis līgums stājas spēkā dienā, kad to paraksta koordinators un Komisija. 2. Projekta ilgums ir 48 mēneši no 2005. gada 1. janvāra (turpmāk “sākuma datums”). Šo līgumu pabeidz, tiklīdz ir izpildītas visu līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumi. Ar projektu saistītie īstenošanas un maksājumu posmi jāpabeidz līdz līguma galīgajam īstenošanas datumam. Noteikumus, kas izklāstīti II.7., II.9., II.10., II.11., II.29., II.30., II.31. pantā un II pielikuma C daļā, turpina piemērot pēc galīgās īstenošanas dienas, kā arī visus III pielikuma noteikumus, kuros īpaši noteikts, ka tos turpina piemērot pēc galīgās īstenošanas dienas. ”

[6] Līguma 3. pantā “ Konsorcija attīstība” ir noteikts, ka “[t] konsorciju var paplašināt, iekļaujot citas juridiskas personas [...]. Tiek uzskatīts, ka Komisija ir piekritusi šai juridiskajai personai kā līgumslēdzējai personai konsorciā, ja tā neiebilst sešu nedēļu laikā [...]. Jebkurš jauns

darbuzņēmējs [...] uzņemas līgumslēdzēju tiesības un pienākumus, kā noteikts līgumā, no dienas, kad tie pievienojas līgumam [...].”

[7] Līguma 3. pantā ar nosaukumu “*Konsorcija attīstība*” ir noteikts, ka “[C] uz tirgus dalībniekiem, kas izstājas no konsorcija, attiecas līguma noteikumi par noteikumiem un nosacījumiem, kas piemērojami viņu dalības izbeigšanai”.

[8] “*Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja 2006. gada 19. aprīļa vēstuli Komisijai [kur sūdzības iesniedzējs izstājās no ECOST projekta], vai Komisija savā atzinumā varētu paskaidrot apgalvojumu, ka “no līgumiskā viedokļa [sūdzības iesniedzējs] bija daļa no ECOST projekta no 2005. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 30. septembrim”? Būtu lietderīgi, ja Komisija, atbildot uz iepriekš minēto, varētu iesniegt ombudam Līguma Nr. 003711 pilnu versiju un jo īpaši paskaidrot, kā tā interpretē minētā līguma 4. pantu.*”

[9] “*Pirmā jautājuma mērķis ir izskaidrot atšķirību starp projekta sākuma datumu un līguma spēkā stāšanās datumu.*”

[10] “*Atbildot uz pirmo jautājumu, līguma 4.1. pantā ir precizēts, ka līguma spēkā stāšanās diena ir diena, kad koordinators un Komisija to ir parakstījuši; ECOST līgums stājās spēkā 2005. gada 6. jūlijā. Savukārt 4. panta 2. punktā ir noteikts projekta ilgums un sākuma datums. Sākuma datums var atšķirties no līguma spēkā stāšanās datuma. ECOST gadījumā projekta sākuma datums bija 2005. gada 1. janvāris. Projekta sākuma datums nosaka datumu, kad darbuzņēmēji sāk īstenot līgumā noteiktos uzdevumus un darbības. Parastais noteikums ir tāds, ka darbuzņēmēji sāk darbu pēc līguma stāšanās spēkā; tomēr, pieļaujot iespēju noteikt sākuma datumu pirms līguma stāšanās spēkā, ir paredzēts, ka darbus var veikt pirms šā datuma. Sākuma datums nosaka datumu, no kura izmaksas ir attiecināmas saskaņā ar līguma II.19. pantu [...].”*

[11] Komisijas 2007. gada 27. novembra vēstulē koordinatoram bija ietverti šādi paziņojumi: “[Kā] atsaucoties uz [Jūsu 2007. gada 1. novembra vēstuli, kurā pieprasīts grozījums], ar šo Jūs informējam, ka Komisija piekrīt Jūsu lūgumam grozīt līgumu šādi:... [Katholieke Universiteit Leuven] tiek pievienots kā Darbuzņēmējs no [01.10.2006.] [..] [Sūdzības iesniedzēja] dalība tiek izbeigta no [01.10.2006.].”

[12] Komisijas 2007. gada 27. novembra vēstulē koordinatoram bija ietverti šādi paziņojumi: “tādēļ, kā Jums zināms, Līgumā paredzēts, ka iepriekš minētais Līgumslēdzējs 45 dienu laikā no dalības izbeigšanas dienas iesniedz Komisijai ziņojumus un nodevumus, kas minēti Līguma II.7. pantā, par veiktajiem darbiem un izmaksām, kas radušās līdz līguma izbeigšanas dienai. Ja šādi dokumenti netiek saņemti kavēšanās laikā, Komisija var nolemt neņemt vērā turpmākus izmaksu pieprasījumus vai izmaksas vai neveikt nekādu turpmāku atmaksu, un vajadzības gadījumā pieprasīt atmaksāt jebkādu priekšfinansējumu...” “Komisija šo vēstuli kopā ar savu atzinumu pievienoja ombudam, ko viņš nosūtīja sūdzības iesniedzējam apsvērumu sniegšanai.

[13] Sākotnējā franču valodas redakcijā: “[U]n document de synthèse qui reprendrait de façon structurée l'ensemble de notre participation et qui constituerait un document de clôture... Une

telle solution semble équilibrée étant donné que les différents rapports de travail ont déjà été rédigés ultérieurement par l'équipe remplaçante...”